

været til særskilt debat – vil man se, at hver gang ministeren har givet en redegørelse, siger ministeren, at regeringen ønsker at styrke og udbygge det her område. Det har man kunnet være vidne til lige siden starten af det nye århundrede. Jeg tror, at det var i 2001, at de første bemærkninger fra den daværende sundhedsminister var at læse på den måde.

Det kan derfor godt undre mange, at forældre til børn med de her problemer, som kan høre den gode vilje, som kan høre politikerne sige, at der er gang i initiativerne, og at man ønsker at styrke og udbygge området, alligevel kan opleve, at vi år efter år stadig væk har en rekordhøj venteliste på området.

Den første gang, man begyndte at sætte fokus på det her område, var i begyndelsen af 1990'erne, og der kunne man jo lige præcis forudsætte, hvor meget der skulle gøres hvornår for at holde trit med behovet på det her område.

Det er jo rigtigt nok, som ministeren siger, at der er en øget aktivitet, at der er alle de ting, der blev nævnt, kommunaftaler, finanslove og psykiatriaftaler. Der er sat ting i gang. Man kan aflæse, at der er sket en øget aktivitet, men hvad hjælper det, hvis behovet ikke bliver dækket?

Man kan tage et område, som jeg tror ministeren nævnte, nemlig heldøgnsindlæggelser, som er steget. Det er ganske rigtigt. Tallene viser, at der i 1998 var 176 heldøgnsindlæggelser, men behovet er faktisk 352. Antallet af speciallæger er steget. Jeg tror, at vi er oppe på 175 nu, men behovet er 250. Så der er altså lang vej igen.

Ministeren nævnte, at demografi har en betydning for udviklingen på det her område, men at det langtfra kan forklare alt. Der er andre årsager, og her nævnte ministeren så, at det øgede antal henvisninger måske skyldes en generel udvikling.

Sagen er så bare den, at i de materialer, jeg i hvert fald har læst igennem, siger man, at henvisningsgraden er på det samme stabile niveau, nemlig omkring ca. 0,4 pct. Og når man læser i Sundhedsstyrelsens anbefalinger, så hedder det, at der efter styrelsens vurdering ikke findes grundlag for generelt at foreslå ændringer i henvisningsadgang og henvisningspraksis.

Vi mangler altså noget dokumentation på det område, for at vi kan angribe det problem konstruktivt, for hvis det var sådan, at det kunne dokumenteres, at der er så mange henvisninger, at andelen af børn og unge, der bliver henvist til børne- og ungdomspsykiatrien, stiger, ville det være et problem, som vi var nødt til at behandle.

Jeg er enig med ministeren i de ting, som ministeren siger om at bygge bro mellem systemerne og om rummelighed. Det er noget, som vi gerne vil diskutere videre.

Det leder mig til, at den eneste måde, hvorpå vi kan sende et politisk forpligtende signal, kunne være, ved at man tilbød en behandlingsgaranti, så psykiatriske sygdomme ligestilles med andre ikkelivstruende legemlige sygdomme. Det er jo politisk besluttet, der skal være en garanti for, at man ikke skal vente for længe på en behandling her.

Kl. 19.35

Det leder mig frem til, at jeg på vegne af mig selv, fru Anne Baastrup fra SF, hr. René Skau Björnsson fra Socialdemokratiet, fru Line Barfod fra Enhedslisten og fru Tove Videbæk fra Kristeligt Folkeparti skal fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til

- at arbejde for en behandlingsgaranti, så børn og unge højst må vente 2 måneder på psykiatrisk behandling,
- at øge uddannelseskapaleten, så antallet af speciallæger kan dække behandlingsbehovet,
- at forpligte amter og kommuner til at føre en ventelistestatistik på området, herunder for socialektoren og undervisningssektoren, hvor der ofte er lange ventetider med hensyn til iværksættelse af primær- eller amtslige støtteforanstaltninger foranlediget af undersøgelser i børne- og ungespsykiatrien og
- at sikre yderligere dataopsamling og forskning på området, så vi bl.a. kan få analyseret det stigende pres i børne- og ungdomspsykiatrien.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 122).

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

En kort bemærkning til hr. Kim Sejr.

Vi er enige om målet, og det har der, når jeg sådan betragter historien på det her område, sådan set været blandt Folketingets partier gennem længere tid. Vi har så sent som i efteråret i